Quelle: http://manuscripta.at/?ID=40407
Copyright: Melk, Benediktinerstift

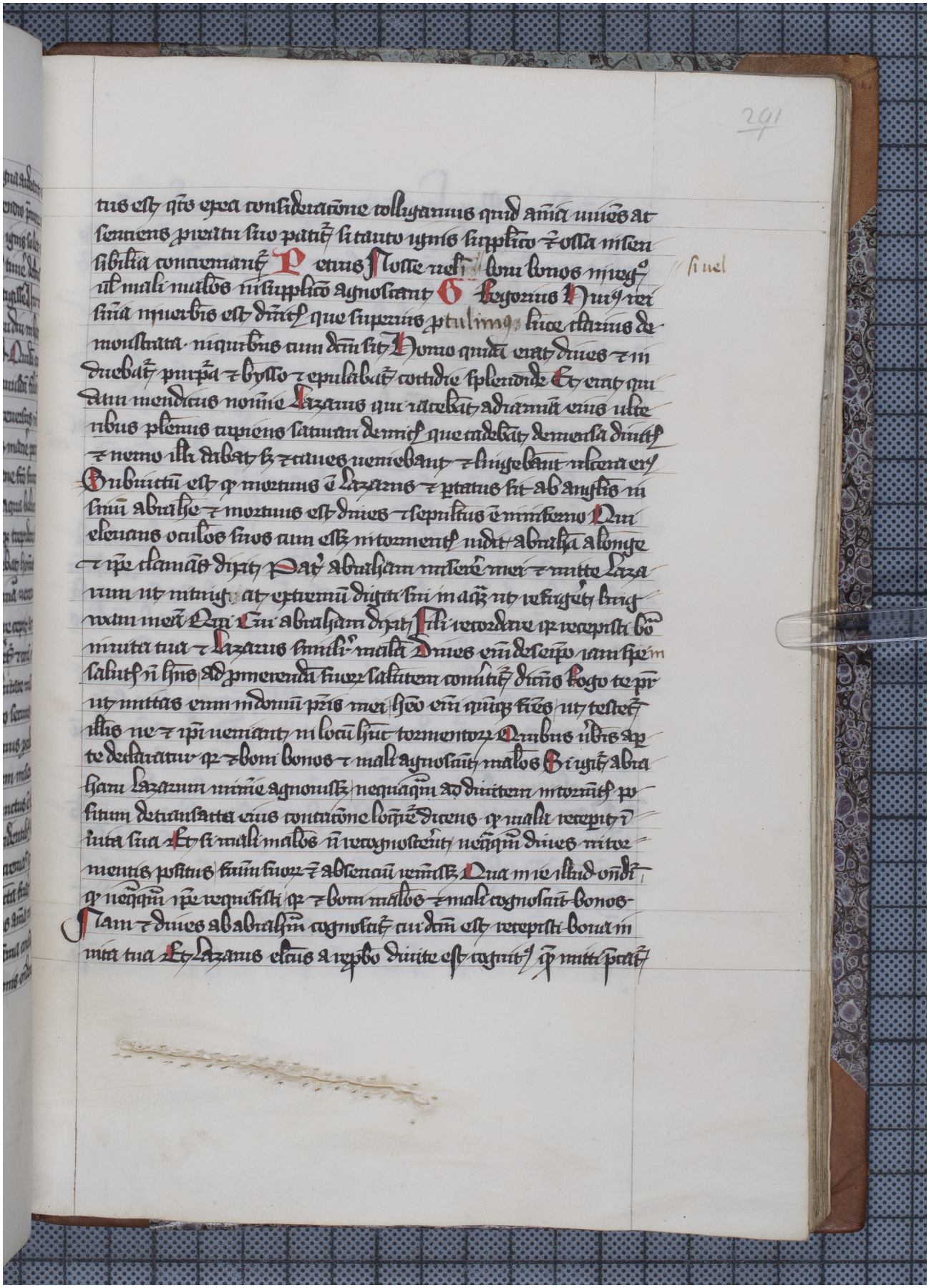

291

tus est qs ex ea considerationē colligamus quid anīa omnes at
tendens proprio suo patet si tanto ymis supplicio et tolla misen
sibilia contemnant Petrus Molle nec bonu bonos mag
nt mali malos in supplicio agnoscant Gregorius Hui rei
sinā mirabilis est diuisi que superius pstulimus hoc clarius de
monstrata. in quibus cum dicit Homo quidā erat diues et in
duebat purpurā et bysso et epulabat cotidie splendide Et erat qui
dam mendicus nomine Lazarus qui iacebat ad ianuā eius ulce
ribus plenus cupiens saturari de micis que cadebat de mensa diuitis
et nemo illi dabat sed et canes veniebant et lingebant ulcera eius
Cum ergo ait q mortuus est Lazarus et ptatus sit ab angelis in
sinu abrahe et mortuus est diues et sepultus est in inferno Qui
eleuans oculos suos cum esset in tormentis uidit abrahā a longe
et ipse clamans dixit Pater abraham miserere mei et mitte laza
rum ut intingat extremū digiti sui in aqā ut refrigeret lingua
meā Qui Cui abraham dixit Fili recordare q recepisti bona
in uita tua Lazarus similiter mala Diues eū deceptū iam spem
salutis in suis ad pmerendā sibi saluten conuertit dicens Rogo te pa
ter ut mittas eum in domū patris mei sic enim habeo quinq fratres ut testet
ur illis ne et ipsi veniant in locū istum tormentorū Quibus uerbis ap
te declaratur q et bonos bonos et mali agnoscant malos Si igit abra
ham Lazarum minime agnouisset nequaquam ad diuitem interrogatis pa
tris detractatis eius contumelioso dicens q malis recepisti in
uita sua Et si mali malos ui recognoscent nequaquam diues inter
rogatus patris sui fratres et abscondit se ulcera Qua re ipse illud uidet
q nequaquam ipse requisisset q et bonos malos et mali cognoscant bonos
Iam et diues ab abrahā cognoscit cui dicit recepisti bona in
uita tua Et Lazarus electus a regno diuite est cognitus q mitti petit

sinel